

Blaženi Anton Martin Slomšek

Končno smo le po več kot 1200 letih pokristjanjenja svojih prednikov dobili prvega Slovenca na oltar.

To je seveda svečan dogodek za naš narod - upamo, da za naslednjega ne bo treba toliko časa čakati. Te svečanosti se je zavedalo blizu 200.000 Slovencev, ki smo se zbrali zadnjo poletno nedeljo, 19. septembra na Betnavski planjavi blizu Maribora, kamor je prišel sveti oče, Janez Pavel II., da proglasi Slomška za blaženega.

Organizacija in potek zbiranja in obredov sta bila brezhibna: posebni vlaki in avtobusi so prihajali v Maribor iz vseh krajev Slovenije. Vsakdo je imel že na vstopnem listku označen prostor, določen za njegovo skupino, in tega so se ljudje držali. Dobili smo zložljive stolčke iz lepenke, zastavice za mahanje v pozdrav papežu, plastični dežni plašč, tiskana navodila in pa knjižico z besedili in potekom obreda. Vreme, zjutraj megleno, je bilo čez dan delno oblačno, primerno za slavlje na prostem. Poskrbljeno je bilo za stranišča in prvo zdravniško pomoč.

Vstop na pripravljeni prostor, ograjen velik travnik, je potekal bolj počasi zaradi varnostnega pregleda prtljage. Na koncu travnika je stal mogočen oltar z zastrnjeno Slomškovo sliko na eni strani in z zvonovi za pritrkavanje na drugi. V sredi pa je bila slika Matere božje s Ptujске gore in Slomškovo navodilo: „Sveta vera bodi vam luč, materin jezik pa ključ do zveličavne narodove omike.“ Pod Marijino podobo pa je bilo pripravljeno za somaševanje 800 duhovnikov in skoraj 60 škofov in kardinalov. Ob oltarju je stal oder in na njem 2500 pevcev. Spredaj pa je bil prostor za predstavnike državnih oblasti, Slovencev iz zamejstva in tujine - tudi Argentine - in za več kot 1600 častnih gostov. Tam je bilo tudi 2000 ministrantov, prav toliko skavtov, 800 redovnic in 1500 invalidov. Čakanje na začetek obreda - vstop so dopuščali že od 2 h zjutraj naprej - so krajšali pevci in pevske skupine, ena še celo iz slovenskega misijona v Afriki. Ozvočitev je bila odlična. Na velikem platnu ob strani smo gledali, kako je točno ob 10. pristalo papeževo letalo na letališču pri Mariboru in čez pol ure je bil Janez Pavel II. že med nami. Navdušeno smo vzklikali in mahali z zastavicami.

Ob mogočnih zvokih Jubilate Deo iz 2500 grl je papež v spremstvu škofov in duhovnikov prišel pred oltar. Gostitelj mariborski škof dr. Kramberger je pozdravil visokega gosta kot „papeža, ki ima rad slovenski narod.“ Janez Pavel II. pa se je zahvalil z besedami: „Vesel sem, da sem tukaj“.

Začela se je slovesna peta maša v čast novemu blaženemu, ki jo je skomponiral Jože Trošt. Solo dele je ubrano in z zanosom odpel naš rojak Juan Vasle. Takoj pri začetku maše je mariborski škof podal kratek Slomškov življenjepis in v svojem imenu in v imenu slovenske Cerkve naprosil papeža, da proglasi Antona Martina Slomška za blaženega. To je sv. oče tudi storil: „S svojo apostolsko oblastjo dovoljujem, da se častitljivi božji služabnik Anton Martin Slomšek odslej imenuje blaženi.“ Te besede je spremljalo navdušeno ploskanje vseh navzočih. Med proglasitvijo so odstranili tančico s Slomškove slike ob oltarju.

Maša se je nadaljevala in ker so bili navzoči tudi verniki drugih narodnosti, so ti brali nekatera berila in prošnje v nemščini, madžarščini, hrvaščini in italijanščini.

Med pridigo je papež omenil druge naše svetniške kandidate, ponovil svoje zadovoljstvo, da bo proglasil prvega slovenskega

blaženega, pozdravil gostitelja, vse druge škofove, duhovnike in redovnike, predstavnike oblasti republike Slovenije, vse navzoče in vse Slovence. Komentar o evangeliju je navezal na novega blaženega, ki je kot mladika, povezan s Kristusom obrodil obilen sad vere, kulture, izobražanja naroda in ljubezni do domovine. Postavil ga je kot zgled narodne strpnosti in ekumenizma - med prvimi v Evropi. Navzočim pa je naročil, naj „hodimo po sledih svojega rojaka, ki je uresničeval božjo voljo.“

Pri darovanju so predstavniki raznih krajev poklonili papežu za vsak kraj značilna darila. Obhajilo je delilo 320 duhovnikov skozi 20 minut.

Po koncu maše in pred angelovim čiščenjem je sv. oče še enkrat nagovoril navzoče. Poudaril je, da je človek božji otrok, ne proizvod naključij v vesolju in mora kot tak graditi, tako kot blaženi Slomšek, svoje življenje na veri. Priporočil je Mariji mariborsko mesto in škofijo in vse slovensko ljudstvo. Potem je pozdravil v svojih jezikih druge navzoče narodnosti in Hrvatoma želel, da bi bili pojasnjeni pomori, ki so bili nad njimi storjeni ravno v bližini Maribora.

Po dveh urah in pol in ob petju Marijinih pesmi se je slavlje končalo.

Razšli smo se v zglednem redu, z zavestjo, da smo prisostvovali izrednemu in zgodovinskemu dogodku.

To je bil dan, ki ga je naredil Gospod!

Franci Markež

(posebni dopisnik Svobodne Slovenije)

Slovenski dan

V Argentini smo se pridružili praznovanju Slomškove beatifikacije na 44. Slovenskem dnevu, ki smo ga praznovali ravno v domu, ki nosi ime po blaženem škofu. Pri dopoldanski maši, ki jo je daroval delegat prelat Jože Škerbec z drugimi slovenskimi dušnimi pastirji, in ob petju Mladinskega pevskega zbora iz Slomškovega doma pod vodstvom prof. Ivana Vombegarja, in pod veliko sliko škofa Slomška (delo Staneta Snoja) je prelat Škerbec prebral pridigo, k jo je imel papež v Mariboru pred nekaj urami. Maše se je udeležilo veliko rojakov in mladih v narodnih nošah.

Pozneje se je razvilo praznovanje Slovenskega dne, o katerem bomo izčrpno poročali prihodnjič.

Beatifikacija Slomška v Mariboru

**PAPEŽ JANEZ PAVEL II.
PRISPEL V MARIBOR**

Papež Janez Pavel II. je v nedeljo nekaj minut pred 10. uro prispel v Maribor na svoj drugi obisk v Slovenijo. Na mariborskem letališču so ga sprejeli predsednik države Milan Kučan s soprogo Štefko, predsednik DZ Janez Podobnik, podpredsednik vlade Marjan Podobnik, minister za zunanje zadeve Boris Frlec, notranji minister Borut Šuklje, slovenski veleposlanik pri Svetem sedežu Karl Bonutti in mariborski župan Boris Sovič. Med cerkvenimi predstavniki, ki so na letališču pozdravili papeža, so bili apostolski nuncij v Sloveniji Edmond Farhat, ljubljanski nadškof in metropolit Franc Rode, mariborski škof Franc Kramberger in koprski škof Metod Pirih.

Najprej ga je pozdravil predsednik Milan Kučan s soprogo, sledil je pozdrav mladih - fant in dekle sta mu namreč izročila

Žalosten spomin

3. septembra je preteklo 60 let, kar se je začela 2. svetovna vojna, ki je trajala 6 let in je terjala milijone in milijone človeških žrtev. Severna polobla je zagorela v uničujočem vojnem ognju - Evropa je bila v ruševinah, na Hirošimo in Nagasaki sta padli atomski bombi in položili krono strahotnemu divjanju človeških strasti po uničevanju. Zmagovalka je bila Rusija, saj se je polastila skoro polovico Evrope. Stalinovi privrženci so neusmiljeno mučili in morili vse, ki niso soglašali z njihovo ideologijo. Genocid - zator slovenskega rodu - šteje tisoče umorjenih, tisoče pa je razpršil po tujem. Posledice teh strahot je tudi naše bivanje v novih deželah - zaradi te vojne vihre smo v diaspori...

šopek z rožami, sledil je papežev poklon slovenski zastavi in pregled častne čete.

Prihod Svetega očeta na Betnavo pri Mariboru so s pritrkovanjem pozdravili pritrkovalci iz Smlednika in petje zbora.

**SLOMŠEK
POVZDIGNJEN
V ČAST OLTARJA**

Papeža Janeza Pavla II. je ob začetku maše pozdravil mariborski škof Franc Kramberger. Poudaril je, da bodo za Cerkev na Slovenskem Slomškova beatifikacija, srečanje s Svetim očetom in njegova beseda naša vstopnica v sveto leto 2000 in v tretje tisočletje. Med drugim je Janeza Pavla II. pozdravil kot „očeta predrage Slovenije“ in spomnil, da je Slovenijo pred sedmimi leti prav on prvi

priznal pred svetom in dal vsem drugim voditeljem držav zgled, da so ga posnemali.

Kmalu po začetku svete maše se je začel obred razglasitve škofa Antona Martina Slomška za blaženega. Mariborski škof Franc Kramberger, postulator msgr. Maksimilijan Jezernik in vicepostulator prelat Marijan Turnšek so pristopili k Svetemu očetu in ga v imenu slovenskega ljudstva prosili za razglasitev škofa Antona Martina Slomška za blaženega, kar je papež s posebno molitvijo tudi storil ter določil 24. september, dan njegove smrti, za obhajanje Slomškovega godu.

Ob slovesnem trenutku so razgrnili Slomškov portret in zaslišala se je pesem Zazvonite zdaj zvonovi. Verniki so v procesiji prinesli relikvije blaženega Antona Martina Slomška, nato pa sta zbor in zbrano ljudstvo zapela Slomškovo pesem V nebesih sem doma. Škof Kramberger se je zahvalil svetemu očetu za razglasitev Slomška za blaženega in mu v znamenju zahvale izrazil spoštovanje in mir.

Papež Janez Pavel II. je nato v pridigi med drugim dejal, da je Antona Martina Slomška z veseljem razglasil za blaženega. Poudaril je, da je bil Slomšek „mladika, ki je obrodila obilne sadove krščanske svetosti, visoke omike in ljubezni do domovine, zato stoji danes pred nami kot sijajen zgled življenja po evangeliju“. Opozoril je tudi, da je Slomšek, zvest in predan Cerkvi, pokazal široko odprtost za ekumenizem in je bil eden prvih, ki se je v Srednji Evropi zavzel za edinstvo kristjanov.

Med govorom je omenil tudi druge slovenske kandidate za svetnike: „... nehoti smo se spomnili na osebnosti, ki so se med slovenskim ljudstvom odlikovale po svojih krepostih: pomislili smo, na primer, na škofo Friderika Barago, Janeza Gnidovca in Antona Vovka, na patra Vendelina Voš-

Nad. na 2. str.

**STRAN 3:
50-letnica v Mendozii**

Papež razglasil Slomška

Nad. s 1. str.

njaka in na mladega Lojzeta Grozdeta."

Papež je spomnil, kakšno pozornost je Slomšek izkazoval kulturi. Sredi prejšnjega stoletja se je dobro zavedal vloge, ki jo bo imela za prihodnost naroda izobrazba njegovih pripadnikov, še zlasti mladih. Opozoril je še, da so Slomška vedno prevečevala čustva žive ljubezni do domovine. Skrbel je namreč za slovenski jezik, spodbujal primerne socialne reforme, pospeševal dvig narodove omike in si na vse načine prizadeval, da bi njegovo ljudstvo zavzelo dostojno mesto v zboru drugih evropskih narodov. Pri tem pa nikoli ni zapadel v kratkovidni nacionalizem ali postavljaj krivičnih zahtev nasproti neupravičenim težnjam sosednjih ljudstev. Novi blaženi se ponuja kot vzor pristnega domoljubja, je menil papež. Slomškove pobude so odločilno zaznamovale prihodnost našega naroda in so pomembno prispevale k dosegi slovenske neodvisnosti.

Papež Janez Pavel II. je spomnil tudi na „drage dežele Balkana, ki je v zadnjih letih žalostno zaznamovan s spori in nasiljem, s skrajnimi nacionalizmi, s krutim etničnim čiščenjem in z vojnami med ljudstvi in kulturami“. Ob tem je poudaril, da zgled blaženega Slomška priča, da je „mogoče biti iskren domoljub in z enako iskrenostjo živeti in sodelovati z ljudmi druge narodnosti, druge kulture in druge vere“. Papež je tudi izpostavil, da se mora proces združevanja, za katerega si prizadeva vsa celina, navdihovati v tistih krščanskih vrednotah, v katerih so njene najstarejše in pristne korenine. Samo Evropa, pozorna do človeka in vseh njegovih pravic, je po papeževih besedah cilj, za katerega velja zastaviti svoje moči.

Ko se je začelo evharistično bogoslužje, ko so pred Svetega očeta verniki iz različnih krajev Slovenije in zamejstva prinesli darove.

MARIJA IMA POMEMBNO MESTO V VERNOSTI SLOVENSKEGA NARODA

Po molitvi Angelovega češčenja se je papež Janez Pavel II. z molitvijo obrnil tudi na Marijo. Kot je spomnil, ima Sveta Devica pomembno mesto v vernosti slovenskega ljudstva. Opevajo jo namreč številne slovenske pesmi, njej pa je tudi posvečenih veliko cerkva in kapelic, kot so na primer Marijina svetišča na Brezjah, na Sveti Gori in na Ptujski gori.

Janez Pavel II. je Slovence pozval, naj ovrednotijo veliki dar vere, ki je prišel na Slovensko iz zibelk krščanstva pred več kot 1250 leti, če hočejo graditi družbo, ki bo gostoljuben dom vsem. „Bodite kakor blaženi Slomšek možje in žene vere,“ je dejal papež Janez Pavel II.

Papež je v molitvi še poudaril, da „na današnji dan izročamo presveti Devici mesto Maribor, kjer je novi blaženi opravljal svojo škofovsko službo, skupaj z drugimi škofijami v Sloveniji in z vsem slovenskim dragim narodom“. Marija naj v veri, upanju in ljubezni spremlja pastirje, duhovnike, redovnike in redovnice, družine, otroke in mlade, ostarele bolnike in trpeče proti skorajšnji zarji tretjega tisočletja, je molitev sklenil papež Janez Pavel II.

Nato je papež v papamobilu odšel na Slomškov trg v Mariboru, kjer je v škofjskem dvorcu ostal na triurnem počitku.

MOLITEV IN NAGOVOR V STOLNICI

Papež Janez Pavel II. je po kosilu in počitku v škofjskem dvorcu v Mariboru nekaj pred 17.30 prišel peš do bližnje stolnice, kjer je molil na grobu blaženega Anto-

na Martina Slomška, srečal pa se je tudi z več kot 300 delegati slovenske sinode.

V mariborski stolnici so bili med drugim predsednik parlamenta Janez Podobnik, podpredsednik vlade Marjan Podobnik, obrambni minister Franci Demšar, predsednika SKD in SDS, Lojze Peterle in Janez Janša, rektorja ljubljanske in mariborske univerze, Jože Mencinger in Ludvik Toplak, ter člani malteškega viteškega reda.

V mariborski stolnici je papeža Janeza Pavla II. še enkrat pozdravil mariborski škof France Kramberger. Med drugim je poudaril, da bo Slomškov grob od današnje nedelje naprej častljiv, obenem pa je s papeževim obiskom postal tudi duhovno središče in žarišče ne le mariborske škofije, marveč vsega slovenskega naroda.

Papežev obisk se je udeležila tudi skupina rektorjev srednjeevropskih podonavskih univerz, ki so te dni obhajali 140-letnico visokega šolstva v Mariboru. Ta jubilej ima svoje korenine pri blaženem Antonu Martinu Slomšku, ki je začetnik visokega ali univerzitetnega šolstva v Mariboru, saj je tu pred 140 leti ustanovil Visoko teološko šolo.

NAGOVOR SINODI: TEMELJNA SKRB JE EVANGELIZIRATI

Papež Janez Pavel II. je nato spregovoril delegatom slovenske sinode, ki bo prvič plenarno zasedala od 4. do 6. novembra. Zbranim delegatom sinode je papež med drugim dejal: „Kolikor imajo kristjani kot državljani dolžnost prispevati k skupnemu dobremu celotne družbe, imajo kot verniki pravico, da njihove legitimne dejavnosti niso ovirane. Ob upoštevanju temeljne vloge krščanstva in katoliške Cerkve v zgodovini in kulturi Slovenije smemo zato upravičeno pričakovati, da bi sodelovanje med Cerkvijo in državo napredovalo hitreje, z večjo zavzetostjo za premagovanje sedanjih težav ter v dobro tistega sodelovanja, ki je v interesu celotne družbe“.

Zbrane delegate sinode je papež spomnil, da je vloga, ki jo imajo pri obhajanju sinode, velika odgovornost, sinoda pa za Cerkev v Sloveniji zgodovinsko priložnost: poklicana je, da v novih družbenih okoliščinah izdela posodobljen in jasen pastoralni načrt. Pastirji so se žrtvovali za ljudstvo in to je tista dediščina občestvenosti, ki jo je treba ceniti tudi v spremenjenih zgodovinskih razmerah, je opozoril papež.

Ob koncu se je papež obrnil na vso slovensko Cerkev: „Cerkev, ki živi v Sloveniji, izberi življenje. Ponesi ga tistim, ki nimajo moči za odpuščanje, možem in ženam, ki so okusili grenkobo neuspeha v njihovem zakonu, ponesi ga mladim, ki so vse prevečkrat žrtve zgrešenih idolov; ponesi ga slovenskim družinam, da bodo z zaupanjem in velikodušnostjo izpolnjevale svoje zahtevno poslanstvo; ponesi ga vsem, ki si prizadevajo za Božje kraljestvo, da ne bodo omagali v težavah; ponesi ga vsem, ki s svojim delom in še posebej s prevzemanjem javnih odgovornosti prispevajo k skupnemu dobremu vseh državljanov“, je dejal papež in slovenski Cerkvi zaklical, naj nadaljuje pot, na katero se je podala pred 1250, in pogumno prestopi prag tretjega tisočletja.

PAPEŽ SE VRAČA DOMOV

Iz stolnice se je papež Janez Pavel II. s papamobilom napotil proti mariborskemu letališču, kjer se je poslovil od podpredsednika vlade Marjana Podobnika, nato pa še od župana štajerske prestolnice Borisa Soviča. Ob tej priložnosti se je že drugič vpisal v mestno spominsko knjigo, v katero se vpisujejo najpomembnejše osebnosti, ki obiščejo Maribor.

Mesto Maribor je za papeža pripravilo darilo, cepljenko svoje znamenite štiristo-

Naša skupnost živi!

V četrtek, 9. septembra, je bila seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije. Prišel jo je predsednik Tone Mizerit. Z molitvijo se je spomnil pred kratkim umrlih Rajkota Urbančiča in Nandeta Češarka. Sledil je razgovor o pripravi na Slovenski dan. Predsednik je poročal o obisku iz Slovenije: Dragice Motik in Mihaele Črnečič Knez, ki bosta obiskali naše šolske tečaje in imeli razgovore z našimi tukajšnjimi vzgojiteljicami. Odborniki so dobili na vpogled šolske priročnike, ki jih je posredoval opoln. minister T. Kunstelj. Odborniki so izjavili, da bo te vadnice treba prilagoditi našim razmeram in potrebam. Pavlina Dobovšek predlagala, da bi se konec leta priredila skupna zahvalna prireditve ob pričetku jubilejnega svetega leta 2000. Za to prireditve bi ZSMŽ odstopila svoj dan predbožičnega srečanja. Ta predlog je bil sprejet tudi na seji Medorganizacijskega sveta, ki je imel sejo v petek, 10. septembra in jo je vodil Tone Mizerit. Po poročilu predsednika ZS je bil razgovor o Slovenskem dnevu, o obisku iz Slovenije, o otroški koloniji, o predlogu Z. Simčiča za spomenik slovenski učiteljici in o raznih prireditvah naše skupnosti še v tekočem letu.

V soboto, 11. septembra, so v Slovenskem domu v Carapachayu praznovali 40. obletnico Jurčičeve šole ob lepem obisku rojakov iz okoliša in drugih predelov Vel. Buenos Airesa.

V nedeljo, 12. septembra, je bilo v Slovenski hiši praznovanje 50. obletnice tednika „Oznanilo“. Po maši v cerkvi Marije

Pomagaj je bil v jedilnici Slovenske hiše skupni zajtrk. Sledili so pozdravi delegata prelata Jožeta Škerbca, predsednika ZS Toneta Mizerita ter govor raznašalca Janeza Jereba. Sledil je živahen razgovor.

Isti dan je bil v Našem domu v San Justu 38. mladinski dan s pestrnim celodnevним programom in ob lepi udeležbi.

Prav tako na isti dan je bil na Pristavi po sv. maši razgovor z zakonci o temi „Nauk Cerkve o zakonu“ - vodil ga je p. Lojze Kukavica.

V nedeljo, 19. septembra - na dan Slomškove beatifikacije, ko je sv. oče Janez Pavel II. ponovno obiskal Slovenijo - je bil v Slomškovem domu v Ramos Mejía 44. Slovenski dan in 38. obletnica Slomškovega doma. Spored je bil bogat: slavnostni govornik je bil arh. Jure Vombergar, nastopali so recitatorji, solisti in več zborov. Režiral je dr. štefan Godec. Na ogled je bil fotografski prikaz zgodovine naših šol. Po kosilu so otroci risali na temi Slomškovega dela. Podroben potek tega enkratnega praznovanja bo objavljen v Svobodni Sloveniji.

Od petka 10. septembra do sobote 18. septembra smo Slovenci v Argentini po družinah ali osebno molili „Molitev v duhovni pripravi na Slomškovo beatifikacijo“ in se tako povezali v molitvi z verniki v Sloveniji in po svetu.

Zadnje tedne in dni je veliko naših rojakov odpotovalo v Slovenijo in so zato osebno navzoči prisostvovali enemu največjih praznikov vernih Slovencev, beatifikaciji našega Antona Martina Slomška.

Tisk. ref. Zed. Slovenije

Darovi za Janeza Pavla II.

Po razglasitvi škofa Slomška za blaženega so na slovesni maši verniki iz različnih slovenskih krajev in zamejstva papežu Janezu Pavlu II. prinesli različne darove.

V posebej izdelani medenasti škatli v obliki grškega križa, darilu mariborske škofije, so razporejene štiri za Slomška in slovenski narod zelo simbolne stvari: Slomškov škofovski grb kot simbol njegove pastirske službe; 16 listov dolga faksimilna izdaja Slomškovega duhovnega vodila; knjiga „Anton Martin Slomšek - knjiga njegovih misli in življenje“, ki je izšla leta 1939 v Ljubljani kot posebej slovesna izdaja v samo 500 oštevilčenih izvodih in vsebuje posebej značilne misli z različnih področij, ki jih je izbral dr. Tine Debeljak, z lesorezi

letne trte, za katero je mesto leta 1998 dobilo tudi certifikat Guinnessove knjige rekordov.

Nato se je papež na mariborskem letališču na štiri oči srečal tudi s predsednikom države Milanom Kučanom. Kot je pozneje dejal predsednik države, sta se s papežem pogovarjala tudi o pomenu sprave med Slovenci in o nujnosti, da Evropa in svet obrneta pogled v prihodnost. Govorila sta tudi o razmerah na Balkanu, „tem multikulturalnem, multivilizacijskem in multiverskem prostoru“, za katerega je papež dejal, da bi bilo prav, če bi Slomškov duh segel tudi tja. Slovenski predsednik je tudi izrazil željo po pobudah, „ki bi duh ekumenizma postavile kot enega od temeljev iskanja novega soglasja in strpnosti na Balkanu“. Nato se je papež poslovil od škofov in predstavnikov države; papežu pa so nato zapeli pevci stolne župnije, župnije svetega Petra v Vurberku in Slivnice, znano Slomškovo: „Glejte že sonce zahaja“.

Med pesmijo se je papež povzpel v letalo in se ob 19.25 podal proti Vatikanu.

Po STA in Radiu Ognjišče

opremil umetnik Elko Justin (iz te knjige je njegova grafika Slomška na prvi strani), celoto pa opremil Stanko Gladnik. Poslednji, desni krak križa nosi Slomškovo gotovo najbolj poznano in razširjeno delo „Blaze in Nežica v nedeljski šoli“, ki je prvič izšla leta 1842 in predstavlja vrhunec Slomškove pedagoške literature za mladino.

Dar ljubljanske škofije predstavlja slovensko drevo, ki je v preteklih letih rodilo tudi pesnika Prešerna in škofa A. M. Slomška, oba rojena l. 1800. Iz Prešernovega rodu je tudi zadnji slovenski kandidat za blaženega, Prešernov pranečak, nadškof Vovk, za katerega se je začel postopek za blaženega. Okoli 90 cm veliko darilo iz bukovega lesa je izdelal akad. kipar Stane Jarm.

Koprski škofija je Svetemu očetu darovala dve darili, ki sta zanjo zelo značilni: klekljani prt za oltar bazilike Sv. Petra v Rimu in kraški pršut, ki slovi po enkratnem okusu, barvi in vonju in katerega priprava ima na Krasu dolgoletno tradicijo.

Slovenci iz zamejstva, zdomstva in izseljenišva so papežu podarili sliko na platnu Homo mediterraneus slikarja Valentina Omana, ki je nastala v Ajdovščini leta 1998 v okviru slikarske kolonije. Župnija Pontkva, kjer je bil rojen škof Slomšek, je za darilo papežu izbrala stekleno posodo. Motiv predstavlja v ozadju Slomškovo rojstno hišo, pred njo mati dela na zemlji, pred križem pa molita oče in sin Anton.

Ob priliki
beatifikacije
je slovenska
pošta 16.
septembra
izdala sliko
blaženega
Slomška

Slovenci v Argentini

ZLATA OBLETNICA DRUŠTVA SLOVENCEV V MENDOZI

V delavniških prostorih podjetja IMCA v Godoy Cruzu, ki je imelo slovenske lastnike in pri katerem je bilo zaposlenih lepo število novodošlih priseljencev, se je dne 21. avgusta leta 1949 vršil ustanovni občni zbor Društva Slovencev v Mendozi. Preteklo je od takrat 50 let, torej Društvo praznuje svoj zlati jubilej. To je le zgodovinski podatek, v vmesnih 50 letih pa je vsa zgodovina življenja naše slovenske skupnosti v Mendozi. Društveni odbor je naglo domel, da je treba pripraviti praznovanje, še preje pa je nujno o jubileju malo razmisliti, poglobiti se v zgodovino in poiskati smisel. Zato so pripravili jubilejno izdajo našega Glasnika. V njem so strnjena ta razmišljanja:

Prof. Vinko Rode nas je opozoril, da se spominjanje v nemščini reče „ponotranjenje“ in latinsko pomeni „vrnitev v srce“, odtod tudi španski „recordar“ pred pripravo praznovanja, pravi v svojem tehtnem članku. Dalje pravi Rode: „To pomeni, da je spominsko povračanje v preteklost vračanje v srčko, v bistvo našega poslanstva. Spominjanje nas osvešča in tudi osmislija

našo sedanost. Brazde, ki so jih zaorali v mendoški zemlji naši pionirji ter jih posejali z različnimi zrnji, te brazde so še danes rodovitne. Kaj to pomeni? Da orjemo in obdelujemo v bistvu isto njivo, kjer so oni orali ledino. Mnogo stvari se je v polstoletju spremenilo. A v bistvu je naša naloga še ista: zvestoba koreninam in izročilu ter pričevanje.“ Spominjanje nas je prvo soočilo z našimi predniki, z ustanovitelji, ki so začrtali pot, cilje in nam dali zgled požrtvovalnega dela za skupnost in za slovenstvo. O njih pravi Rode: „... začutimo globoko hvaležnost do njih. In priznanje! Tu je začuda veliko takih mož in žena, ki so živeli po Gregorčičevi zapovedi: Ne samo kar veleva mu stan...“

Stane Grebenc se spominja: „Ko smo odhajali iz begunskih taborišč v širni svet, so nam naši narodni voditelji naročali: *Povežite se med seboj, le tako boste obstali.* Gotovo ima Društvo Slovencev v Mendozi in delovanje članov največ zaslug, da imamo skupni Slovenski dom, v katerem se še danes po 50 letih shajamo.“ Tukaj je glavno načelo, po katerem so naši pionirji zasno-

Otroci šolskega tečaja svetih bratov Cirila in Metoda med petjem

vali delo, kot piše naš dušni pastir Jože Horn: *Za doseganje posamezniku nedosegljivih potrebnih dobrin, je nujno, da se ljudje organizirajo in živijo povezani v različnih organizacijah. Le v skupnosti in povezavi je moč.*

V duhu teh razmišljanj je društveni odbor sklenil, da je za našo malo skupnost najprimernejše praznovati zlato obletnico društva v povezavi z našimi rojaki, ki so po vsej Argentini delili isto usodo in delali po istih smernicah v organiziranih skupinah.

Tako je bilo storjeno in smo tudi hvaležni za odziv predstavnikov velike večine vseh domov. Skupno z častnimi gosti so bili navzoči: častni konzul RS in predsednik Latinoameriške gospodarske zbornice Herman Zupan in gospa; veleposlaništvo RS v Argentini je zastopal minister Tomaž Kunstelj, predsednik ZS Tone Mizerit, tajnica Neda Vesel ter blagajnik in istočasno zastopnik Slovenskega Doma v Carapachayu Jože Šenk in gospa; predsednik SPD v Bariločah arh. Andrej Duh; predsednik Slomškovega doma Marjan Loboda; podpredsednik Slovenskega doma iz Lanusa Ciril Jan in gospa; zastopniki Doma iz San Justo Lovro Tomažević, Matjaž Ravnik in Marjan Grilj; zastopniki Slovenskega Doma v San Martinu Tone Podržaj z ženo in Jože Skale ter predsednik Prekmurskega društva iz Bernala Janez Banko in gospa.

Pismene pozdrave pa so poslali: delegat za Slovensko dušno pastirstvo v Argentini prelat Jože Škrbec; predsednik Slovenske pristave iz Castelarja Franci Schiffrer; predsednik Slovenskega doma iz Carapachaya Franci Korošec; predsednik Marjan Jeriha za društvo Triglav iz Rosaria; na proslavi pa je profesor Vinko Rode osebno sporočil telefonske pozdrave brata, ljubljanskega nadškofa dr. Franca Rodeta in še tudi pozdrave in vezivke Slovenske kulturne akcije iz Buenos Airesa. Po telefonu je poslala pozdrave predsednica Zveze slovenskih mater in žena Pavlina Dobovškova.

NEDELJSKO PRAZNOVANJE

Pričelo se je ob 10h dopoldan s slovesno sveto mašo. Daroval jo je naš dušni pastir Jože Horn, ki vrši to službo med nami malo manj kot vso dobo društvenega življenja. Pri sveti daritvi je zelo dostojno sodeloval naš pevski zbor pod vodstvom prof. Roxane Muñoz.

Med pridigo je gospod Horn med drugim takole povedal: Vsi vemo, da človeku ni dobro samemu biti in še posebej ne v izseljenstvu. Ni prijetno živeti, delati in trpeti sam. Še huje in žalostno je umreti sam. Zato smo vedno čutili potrebo po organiziranju in povezavi v skupno življenje. In to željo - potrebo smo tudi prenesli v življenje, ne brez težav in še manj ne brez včasih velikih žrtev. Tako danes obhajamo v Mendozi enega od sadov petdesetletnega organiziranega življenja. To sicer ne brez gnotne, intelektualne in duhovne pomoči in sodelovanja vas, ki nas danes obiskujete,

ter organizacij, ki predstavljate. Vsem, ki so doslej v Mendozi k temu pripomogli in vam vsem naj Bog stotero poplača. Enakih in še večjih uspehov z božjo pomočjo želim vsem in vsem vašim potomcem.“

Po maši se je vse občinstvo zbralo na dvorišču Doma pri odkritju spominske plošče, ki jo je za to priložnost zamislil arh. Božidar Bajuk. Napovedovalec inž. Jože Šmon je povabil predsednika ZS Toneta Mizerita in Društva Slovencev v Mendozi Davorina Hirscheggerja, da sta odkrila ploščo. Izdelana je v marmorju ter bronu.

Po tem aktu pa se je vršila proslava v dvorani. Program je odprl pevski zbor s Premrlovo Slovansko pesmijo. Nato je sledil nagovor društvenega predsednika Davorina Hirscheggerja, ki je poudaril, kako jasno je bilo za naše prednike, da je potreba in možnost za kake uspehe le v organiziranem skupnem delu. Dalje so nastopili otroci šolskega tečaja svetih bratov Cirila in Metoda, ki so pod vodstvom Angelce Bajdove zapeli dve pesmi. Pevski zbor je pa še zapel dve pesmi v odličnih izvedbah: „Rož, Podjuna, Zila“ Pavla Kernjaka ter Potrkan ples v priredbi Marka Bajuka.

Pozdrave so podali: v imenu vseh slovenskih organizacij v Argentini predsednik osrednjega društva ZS Tone Mizerit, v imenu veleposlaništva RS in slovenske države Tomaž Kunstelj, in slednjič častni konzul Herman Zupan. Zaključili pa so prireditve naši fanti Okteta z dvema pesmima.

Končno pa je še bilo skupno slavnostno kosilo, ki je poteklo v veselem razpoloženju in povezavi naših gostov in številnih mendoških rojakov.

Lahko še omenimo, da smo naše drage goste pospremili na izlet pod Aconcagua in do naše planinske kočice. V Puente del Inca, na pokopališču gornikov, ki so izgubili življenje na Aconcagui, pa so obiskali grob Jožeta Kastelica, prvega dušnega pastirja za slovenske izseljence v Argentini.

Tako je bilo jubilejno praznovanje v Mendozi, ko smo ob navzočnosti predstavnikov vseh slovenskih domov v Argentini, v duhu povezani z rojaki v domovini in zamejstvu, obnoviti namen, da bomo v bodoče s prenovljenimi močmi in s prvotnim navdušenjem nadaljevali po poti, na katero smo stopili pred petdesetimi leti.

Gostje pred Kastelicevim spomenikom

JURE VOMBERGAR

(3)

Potovanje RAST XXVIII v Slovenijo

Ponedeljek, 5. julija: Kot vsak dan, je bilo treba buditi dijake, da pravočasno pozajtrkujejo in se pripravijo za šolo. Ob 9.00 se je pričel razvrstitveni test, s katerim so profesorji želeli preizkusiti znanje jezika udeležencev, ob 11.00 pa je bila predstavitev izbirnih tečajev. Popoldan ob 16.00 so učence že razporedili po učilnicah po nivojih znanja, od 6 do 14. Udeleženci iz Argentine so bili vključeni v zadnje tri stopnje, od 12 do 14. (Menda so letos morali dodati stopnjo od 11 do 14, zaradi dobrega znanja slovenskega jezika predvsem argentinskih dijakov.) Ob 17.30 je bila slovesna otvoritev 18. Poletne šole z govori predstavnikov Ljubljanske univerze. Naslednjih 14 dni je bil pouk do 15.30, po 16. uri pa so bili spremljevalni programi. V šoli so se izpopolnjevali v slovnici, imeli govorne vaje, po Ljubljani so prakticirali vsakodnevno uporabo jezika, npr. na tržnici, v agenciji, s spraševanjem so morali poiskati določen naslov urada, in podobno.

Naslednji dan je bil obisk pri Slovenski izseljenski matici, udeleženci iz Argentine pa so obiskali ljubljanskega nadškofa in metropolitana dr. Franca Rodeta. Dijaki so prišli v slovesnih uniformah za nastope in nadškofu

predstavili kulturni program z recitacijami in petjem. Zahvalili so se dr. Rodetu za sprejem, on pa jih je še popeljal po prostorih škofije. Zvečer je bil v Dijaškem domu t. im. spoznavni večer, na katerem so se predstavili dijaki iz različnih dežel. Ni treba posebej poudariti, da so se argentinski srednješolci izkazali s petjem in znanjem slovenskega jezika. Zadoneli sta tudi himni *Slovenija v svetu* in *Mladinska himna*.

V sredo popoldne je bil za Argentine sprejem v uredništvu tednika *Družina*, kjer jih je msgr. Janez Gril obdaril s knjigami in majicami z logotipom slovenske sinode. Isti dan zvečer je v Dijaškem domu imela predavanje Dragica Kunaver: *Slovenske bajke in legende*.

Naslednja dva popoldneva so udeleženci izrabili za obisk sorodnikov. V soboto ni bilo pouka, pač pa je Poletna šola organizirala izlet na Gorenjsko v spremstvu asistentov. Dan je bil deževen in se je večkrat vtil dež. Najprej so šli v Škofjo Loko, kjer so obiskali grad-muzej nad mestom, nato pa ozke mestne ulice in hiše s pisanimi pročelji. Argentinci so obiskali rojstno hišo dr. Tineta Debeljaka in se slikali pred njegovo spominsko ploščo.

Nadškof Rode za Osservatore Romano

Pred obiskom papeža Janeza Pavla II. v Sloveniji je vatikanski dnevnik Osservatore Romano 18. septembra izdal posebno prilogo z naslovom *Drugi apostolski obisk Janeza Pavla II. v Sloveniji*. Priloga na 12 straneh - štiri so tudi v slovenščini - prinaša številne prispevke. Avtorji med drugim opisujejo življenje in delo škofa Antona Martina Slomška, predstavijo Slovenijo kot deželo, ki se vse bolj vključuje v Evropo ter zgodovino krščanstva v deželi pod Alpami, spomnijo pa se tudi prvega papeževega obiska v Mariboru pred tremi leti.

Mariborski škof Franc Kramberger je za prilogo pripravil prispevek o Mariborsko-Lavantinski škofiji v luči zgodovine, ljubljanski nadškof in slovenski metropolit Franc Rode pa je prispeval obširen komentar o trenutnem položaju Cerkve v Sloveniji.

V uvodniku z naslovom *Zacelimo rane preteklosti, da bi lahko gledali v prihodnost* nadškof Rode ocenjuje, da je po propadu komunističnega režima in razglasitvi neodvisnosti slovenska katoliška Cerkve danes v prehodnem obdobju: „Po eni strani dediščina totalitarne preteklosti še vedno močno obremenjuje sedanost, po drugi pa prihaja do nečesa novega, kar napoveduje boljšo prihodnost.“ Nadškof Rode navaja rezultate nedavne raziskave, ki jo je objavila Nova revija, po katerih „kar 82% državnih kadrov v Sloveniji izhaja iz nekdanje komunistične nomenklature, kar pomeni, da je oblast ostala ista“. „Zaradi tega med ljudmi vlada ozračje strahu in razširjena je politična apatija. Od privatizacije, ki jo je parlament izglasoval konec leta 1991, so imeli koristi predvsem nekdanji komunisti, ki so iz upravljalcev postali lastniki. Najbolj viden primer takšnega prenosa oblasti je na področju množičnih medijev, saj so skoraj vsi v rokah sil preteklosti, ki imajo monopol ter napadajo Cerkve in njene predstavnike z nasilnostjo, ki ji nismo bili priča niti v zadnjih desetletjih komunistič-

nega režima,“ meni nadškof Rode.

Še eno področje, kjer je močno čutili prevlado nekdanjih komunistov, je šolstvo, opozarja Rode in spomni, da zakon iz leta 1996 prepoveduje vsakršno konfesionalno dejavnost v državnih šolah. Šolstvo v Sloveniji je torej laično, posvetno in dejansko ateistično, kar je nerazumljiva izjema, če jo primerjamo z drugimi evropskimi državami glede na krščansko tradicijo in identiteto slovenskega naroda, ki je pretežno katoliški, opozarja Rode. Cerkve nikakor ne bo sprejela politike, ki bi iz Slovenije naredila „ateističen otoček v srcu Evrope“.

Kljub zgoraj naštetim težavam ljubljanski nadškof vidi žarek upanja. Tako spomni, da sta februarja letos pristojna državna komisija in Slovenska škofovska konferenca podpisali sporazum o pravnem statusu Cerkve in ocenjuje, da bi mu lahko že v naslednjih mesecih ali letih sledili novi sporazumi o nerešenih problemih med slovensko državo in Cerkvijo. Nadškof Rode kot pozitivno za Cerkve v Sloveniji v današnjem času med drugim še navaja, da lahko Cerkve ustanavlja zasebne šole, pa tudi otroške vrtce. Posebej omenja tudi katoliški radio Ognjišče, številne založniške hiše in verski tisk. Obžaluje pa, da v Sloveniji ni dnevnega časopisa krščanske usmeritve, ki bi predstavljal protiutež „režimskega tisku“.

Obdobje med vojno in v času takoj po njej je bilo za Cerkve v Sloveniji zelo hudo, piše nadškof Rode in spomni, da je komisija za mučence pristojnemu odboru poslala imena 204 mučencev iz Slovenije, ki jih je izbrala izmed tisočev žrtev komunističnega nasilja. Vse, kar se je slovenski Cerkvi dogajalo v preteklosti, pa je po njegovih besedah prispevalo k večji notranji enotnosti slovenskih vernikov, med katerimi ne obstaja nikakršno gibanje, ki bi oporekalo učenju Cerkve. „Pred tem nas je obranila izkušnja komunizma,“ meni nadškof Rode.

JOŽE RANT

Varovanje arhivskega gradiva — in še kaj

Sicer pa je bilo delno povišanje cen opažati ves naslednji teden. S 1. julijem je namreč stopil v veljavo tim. DDV, ali davek na dodatno vrednost, ki naj bi zamenjal vse druge davke. (V Zborniku - npr. s. 329 - sem argentinski IVA oz. slovenski DDV prevedel „davek na pridano vrednost“.) Veliko trgovin je bilo več dni zaprtih „zaradi inventure“ in podobnih razlogov, ki jih je bilo mogoče brati v izložbenih oknih.

Za preveliko ceno?

Ni lahka vrnitev v domovino po 28 letih. Predvsem zato, ker sta bila prva dva obiska sicer prijetna, a se je vsaj prvi začel na tedanji notranji upravi, kjer so mi zabičali, da naj samo hvalim lepote Slovenije in naj ne govorim o Argentini, ker bi se sicer kakemu sorodniku lahko kaj zgodilo.

Šele tokrat sem si preostalom sorodnikom upal povedati o pridigi tedanjih oblastnikov. Šele zdaj pa so se tudi njim odprla usta. Tako sem mogel videti kakšne take ocvirke, kot je tale: „Tov. Žirovnik! Pri Vas je baje kot magaziner zaposlen gotovi... (Namerno opuščam podatke; op. pisca) Prosim Te, da mi sporočiš za njega, kaj Ti je znano. Zanima me: generalije, družinske podatke, kje je živel med okupacijo in kako se je zadržal (sodelovanje z okupatorjem, enako v stari Jugoslaviji!), v katerih strankah in organizacijah je bil včlanjen. Kako se

je vživel v sedanje razmere, v čem sodeluje, aktivno, pasivno, v čem kritizira sedanje dogodke. Verska nastojenost, ali ima zveze s farji? S kom se družijo, kam zahaja, kje ima sorodnike itd. Dne 11. t.m. bi prišel iskati. Napiši kar veš, odnosno do takrat lahko poiščeš. Pozdrav, (lastnoročni podpis, zbrisano pa je natipkano ime!). 2.XII.54.“

Na srečo se je zdaj to in na tak način nehalo. Ne sicer popolnoma. Vemo, da prvi demokratični vladi nekateri očitajo, da ni odpustila bivših komunističnih direktorjev podjetij. Nisem mogel tega preveriti, a govori se o odpustih upravnih uradnikov, ker niso pristaši stranke na (državni, upravno-enotni ali občinski) vladi, čeprav so dobili svojo službo z imenovanjem ali celo po natečaju. To se nam v Argentini zdi nezaslišano, ker je ustavno zagotovljena stalnost državnih uradnikov; jasno pa je, da to ne velja za tkim. politična mesta, ki jih je pri nas kar preveč.

R.M. mi je pripovedoval, da so v prvi samostojni vladi prodajali socialno last po okrog 20% njene vrednosti. Tako so si mnogi kupili hiše, nekdanji direktorji pa podjetja. Sedaj pa zaradi takega zapravljanja mladine ne morejo do svojega.

Sedanji visoki življenjski standard v Sloveniji ni naključen ali učinek kakega čudeža, temveč dosežek slovenske kar nekam pretirane pridnosti. Seveda pri tem ima nekaj

ČRNA KNJIGA KOMUNIZMA

Izšel je slovenski prevod knjige Črna knjiga komunizma, ki je delo skupine avtorjev, večina med njimi je Francozov; glavni urednik Stephane Courtois se je tudi udeležil predstavitve v Ljubljani.

Gre za obsežno delo - v slovenščino ga je prevedel Božidar Pahor -, ki na več kot 900 straneh predstavlja najpopolnejši seznam zločinov, storjenih v imenu komunizma v 20. stoletju; in sicer ne le v državah Vzhodne Evrope, nekdanji Sovjetski zvezi in na Kitajskem, ampak precej pozornosti namenja tudi pogosto pozabljenim zločinom, npr. med revolucijami in po njih v Severni Koreji, Nikaragvi, Etiopiji, Laosu, na Kubi, v Vietnamu, na zloglasnih poljih smrti v Kambodži in še kje.

Urednik knjige Aleksander Zorn je dejal, da gre za knjigo o zločinu, terorju in zatiranju oziroma o zločincih, rabljih in njihovih žrtvah, ki temelji na dejstvih. Opozoril je, da so se zločini dogajali tudi pri nas, vendar pa jih Slovenci toleriramo. Zorn je še poudaril, da knjiga opisuje zlo, kot ga definirajo evropske vrednote, še posebej kršitve človekovih pravic in zakona, ki pravi „ne ubijaj“. Zoper ta zakon je nastopila komunistična partija, ki si je vzela moč nad ubijanjem, je menil Zorn in dodal, da bomo morali tudi Slovenci polagati račune, čeprav se politike bojimo in jo preziramo. Črna knjiga komunizma nam ponuja pregled zla in žrtev in ima pomembno kulturno dimenzijo, zato po njenem izidu v Sloveniji gotovo ne bo več vse enako, je še dejal Zorn. Prevajalec Božidar Pahor je dejal, da se knjiga naslanja na dokumente iz arhivov Kominterne v Moskvi ter številnih drugih arhivov iz drugih držav Vzhodne Evrope. Po njegovem mnenju je pomembno zlasti dejstvo, da dejanj, ki so opisana v knjigi, ni mogoče zanikati, ker obstajajo ustrezni dokumenti.

V imenu avtorjev je knjigo predstavil njen glavni urednik Stephane Courtois iz Francije. Dejal je, da gre predvsem za zgodovinsko knjigo, njen glavni predmet pa je podroben opis, povzetek in izračun raznovrstnih množičnih zločinov, ki so jih v osmih desetletjih zagrešili družbeni sistemi komunizma po vsem svetu.

Tako naj bi v Ukrajini med letoma 1930 in 1933 zaradi lakote umrlo od 6 do 7 milijonov ljudi, v Kambodži pa okoli 800.000. Skupno naj bi komunistični samodržci in njihovi sodelavci pobili, brez upoštevanja svetovnih vojn, med 85 in 100 milijoni ljudi - in to pretežno lastnih državljanov. Spregovoril je tudi o pomenu knjige za Zahod. Ta je sicer poznal komunistične stranke, ki so bile v nekaterih državah, kot sta na primer Francija in Italija precej močne, vendar pa so morale delovati v demokratičnem sistemu. Komunistične stranke na Zahodu so javnost prepričevale, da je komunizem nekaj povsem sprejemljivega. Medtem ko je Zahodna Evropa živel v miru in socialni blaginji, je tisto, kar se je dogajalo za železno zaveso, ni zanimalo.

Courtois je v poznejših pogovorih za časopise dejal, da sta razloga za pomanjkljivo obravnavo Jugoslavije predvsem dva. Prvi je nedostopnost arhivov, ki so spravljani v Beogradu, drugi pa je percepcija Tita na Zahodu, kjer ga je levica cenila zaradi samoupravljanja, desnica pa kot upornika proti Sovjetom in velikega demokrata. Glavni problem pa je bil po njegovem prepričanju vendarle pomanjkanje informacij. V času, ko so pripravljali knjigo, je bilo dostopnih le malo dokumentov jugoslovanskih zgodovinarjev, in opozoril, da je šele lani izšla knjiga o „temni strani vašega meseca“.

Sprava je po njegovih besedah nujna. Najprej je treba ugotoviti, kaj se je dejansko dogajalo. Pomembno je, da ostaja spomin na zločine, žrtve morajo imeti možnost pojasnjevati lastno tragedijo. Svoje delo morata opraviti še politika in zgodovinska znanost. To je zelo težaven proces, zato uspeh pri doseganju sprave ni zagotovljen. Če pa sprave ne bo, se bo problem kar naprej pojavljal v javnosti. V Sloveniji bi bilo na primer zelo pomembno, če bi odkrito govorili o zločinih, storjenih takoj po koncu vojne. Tudi je dejal, da morda ne bi bilo slabo, če bi pred sodišče postavili vsaj nekaj najpomembnejših ljudi, ki so bili osebno odgovorni za ubijanje. Sicer pa meni, da gre trend bolj proti zgodovinskim in moralnim obsodbam.

vmes tudi gospodarska politika. Ki pa se hitro spreminja. Nehavajo se brezcarinske trgovine, verjetno pa se bodo nehale tudi subvencije kurivu (bencinu, nafti) in celo poljskim pridelkom.

Ali se bo tedaj še povečalo že zdaj visoko število mladih in odraslih, ki se predajajo mamilom, začeni s alkoholom? Ali bodo Slovenci nadomestili večje zahteve za enak življenjski standard s še manjšim naravnim prirastkom, ki je dejansko že odraslek? Zakaj vse prevečkrat novi avto ali prenova hiše ali stroj za pomivanje izpodrinejo sicer morebiti zaželeno detece. Po zadnjih statistikah bi tja do leta 2015 vse Slovenke morale imeti vsaj po tri otroke, če bi se hotelo, da število Slovencev ostane enako današnjemu, kaj šele, da bi se zvišalo!

Toda ni na svetu lepšega raja, kot je Slovenija

Da se razumemo. Čutim se za malo več kot samo argentinskega državljan. Navadil sem se Argentine in upam, da ona mene, tako da rad živim tu in ne vem, kako bi mogel živeti in umreti drugje. Toda...

Sedaj človek res more uživati lepote Slovenije. Nuncij Farkaš je menda dejal, da je Slovenija „cvetje in petje“; nekdo drugi je dodal: „pa zelenje in veselje“. Res ni videti kislih obrazov. Res ne tarnajo ves dan ali sploh ne, kot smo navajeni slišati tu. Seveda tudi ne mečejo stran milijone litrov mleka ali kar je še takih neumnosti, čeprav tam ni lakote... Kdor le more, obdeluje svoj vrtniček, da si tako prihrani nekaj tisočev tolar-

jev. Sicer tu ne veljajo več pesnikove besede „Setenta balcones y ninguna flor“, toda v primeri s Slovenijo imamo skoraj samo puščobo, medtem ko je skoraj vsak kot Slovenije, kamor pogledaš, kot razglednica.

Tako da še velja Cankarjeva povest, kako je Bog ustvarjal Slovenijo.

Hvaležen sem organizatorjem seminarja, da so nam podarili tudi delovni izlet na Ptuj in v Koper z ogledom vse slovenske obale, potem pa še dva dneva v Postojnski jami, Idriji, Škofji Loki in na Bledu. Na srečo pa sem razpolagal še s tremi dnevi pred seminarjem in po njem, tako da sem se mogel srečati z marsikom, a seveda ne z vsemi, s katerimi sem si želel oz. so to hoteli. V spremstvu enega ali drugega sorodnika pa sem si mogel znova ogledati še nekaj drugih krajev po Sloveniji.

Po arhivih, muzejih, razstavah...

Svobodna Slovenija je poročala o tem, katere ustanove si bodo ugledali udeleženci seminarja. Prav tako je omenila, da se bodo udeleženci seznanili s pravili varovanja arhivskega gradiva. Seveda ni mogoče, da bi tu v podrobnosti dopolnil omenjeno poročilo s priimki in podal vsaj glavno vsebino seminarja. Zdi se mi pa, da je takoj treba zatrditi naslednje: Slovenci so lahko ponosni na svoje arhive; na način varovanja, ohranjanja, obnavljanja in tudi predstavljanja; še posebej na strokovno usposobljenost oseb, ki delujejo v arhivih; pa tudi na pravilno razumevanje zadeve s strani tistih, ki so odgovorni za zadevne proračune.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Kandidati obračajo, stvarnost pa obrne. Naj se še tako trudijo, kampanja je vedno v rokah okoliščin, ki so odločilen činitelj. Problem varnosti je znova udaril Duhaldeja prav v trenutku, ko mu je uspelo prevzeti iniciativo.

ZMOŽNI IN NEZMOŽNI

Priznati moramo, da je v celotnem razvoju volilne kampanje buenosaireski guverner imel najtežji posel. Že od vsega početka se je moral boriti za kandidaturu v sami stranki. Njegov najhujši nasprotnik je bil Menem, ki je želel protustavno že tretjič kandidirati. Ta borba je tekla vsa zadnja leta in vmes so bili dogodki, kot uboj fotoreporterja Cabezasa in spremembe v provincijski policiji, s čimer je Duhalde hotel osvojiti javnost. Prav tako napoved referendumu glede tretje predsednikove kandidature.

Ko je Menem spoznal, da je ponovna doba nemogoča, je hotel s silo vnesti drugega kandidata. Tudi to mu je spodletelo, predvsem potem, ko je Ortega prestopil na stran Duhaldeja kot kandidat za podpredsednika. A po vseh teh pohodih in umikih je Duhalde postal kandidat, utrjen od prejšnjih bojev. Medtem Povezava je že dolge mesece imela mirno določene kandidate. De la Rúa ni imel veliko posla: na svoj mlin je moral navesti le veliko socialno nejevoljo zaradi krize, v kateri se je po stabilizaciji znašla argentinska družba. Ankete so mu ves čas napovedovale zmago, zadnje tedne celo dovolj za uspeh v prvi rundi.

Ko je pred kratkim Duhalde spremenil smer propagande (in tudi skupino, ki mu vodi kampanjo), je začel pridobivati v ljudski naklonjenosti. Odstotek njemu namenjenih glasov je vztrajno rasel. Sporazum z Menemom, čeprav ne popolnoma prepričljiv, mu je zagotovil podporo vse stranke.

Tukaj pa je usoda rekla svoje: najprej se je izkazalo, da je podsekretar za varnost v provinci Buenos Aires še prej kot advokat branil člane superband. Nato pa je prišlo v mestu Ramallo, v notranjosti province do napada na banko in zajetja talcev. V tem dogodku se je policija izkazala za popolnoma neuspešno, poleg tega da dogodek sploh ni jasen, niti „samomor“ enega od zločincev v arestu. Če elita buenosaireske policije ni zmožna rešiti navadnega policijskega dogodka, če na sodnike nenehno pada sum glede poštenosti in zmožnosti, kaj more pričakovati navaden državljan?

Zapisati moramo, da Povezava glede tega tudi nima nobenega konkretnega in

pozitivnega predloga. Kaj bo gospa Meijide naredila za varnost, če postane guvernerka province? Doslej še ni povedala nič konkretnega. A večino volilcev to malo zanima. Oni vedo le, da se ne čutijo varne in da dosedanja vlada tega ne zna ali ne more rešiti.

TEMNE STRANI MESECA

Preteklo nedeljo je Menem še enkrat poizkusil, da bi bivši komisar Patti odstopil od svoje guvernerske kandidature. Tudi to pot ni imel uspeha. Če Patti ne odstopi, je Ruckaufov položaj težak: ankete sedaj napovedujejo zmago Povezave tudi v provinci Buenos Aires. Nekateri opazovalci so sicer mnenja, da Menem ni bil popolnoma prepričljiv v svojem nastopu pred Pattijem, kar je tudi mogoče. Že pred leti smo zapisali, da je rajši prvi vodja opozicije kot pa drugi v vladajoči stranki.

Predsednik ne odpiše poraza, a ne želi poloma. Zato je tudi že večkrat aktivno posegel v kampanjo. Zadnje dni je bila priljubljena smer napada na Povezavo problem splava. De la Rúa je sicer vedno imel jasno zadržanje, ne pa tako Graciela Fernandez Meijide. Ta je zadnje čase izjavila, da je proti splavu. A bistri fantiči v peronističnih vrstah so v parlamentarnem arhivu našli par osnutkov, ki jih je svojčas predstavila za legalizacijo splava. Vihar je še razgrajal, ko se je na odru pojavila bivša predsednikova žena gospa Zulema Yoma in v intervjuju priznala, da je ona pred leti naredila splav, da je Menem tedaj soglašal s tem dejanjem in jo celo sam peljal v bolnišnico, kjer so ji splav izvršili. Predsednik teh izjav ni potrdil ne zanikal, a jasno je, da je oslabela njegova dotlej močna pozicija na tem področju.

Temu moramo prišteti še razne težave, ki jih ima zadnje tedne vlada. Stavka tovornih prevoznikov je ponovno postavila v šah pozicijo stratege gospodarskega ministrstva. Brazil postavlja zapreke večini izdelkov, ki jih Argentina izvaža v sosednjo državo, kot da Mercosur ne bi obstojal. Socialna in politična kriza znova razsaja po Tucumanu in se širi v druge province. Ozračje ni idealno, še manj naklonjeno vladnemu kandidatu, ki pa včasih nastopa kot kandidat opozicije. Saj je Cavallo dosegel sporazum z mendoškimi peronisti in se kaže kor kandidat peronizma, Patti pa gradi svojo bodočnost na strukturi peronistične stranke. Stvarnost sicer vedno lahko opoziciji še kakšno zagode. A doslej izgleda usoda Duhaldeja zaznamovana s porazom.

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA - Telekom Slovenije je izdal nov Telefonski imenik Slovenije, ki vsebuje podatke o več kot 200.000 telefonskih naročnikih Telekoma Slovenije in Mobitela. Nov telefonski imenik je na voljo v treh različicah, in sicer kot komplet šestih knjig s poslovnimi rumenimi stranmi, kot skupinski imenik za posamezne omrežne skupine, ki vključuje tako bele kot rumene strani, in na zgoščenki v enouporabniški in omrežni različici. V novem imeniku so upoštevane vse spremembe do 21. junija letos. Imenik bo tudi na internetu dostopen v brezplačni in naročniški različici.

LJUBLJANA - Število uporabnikov mobilne telefonije v Sloveniji se naglo povečuje. Omrežje Mobitela uporablja skoraj 407.000 naročnikov in uporabnikov, naročniško razmerje pri operaterju Simobil je doslej sklenilo več kot 25.000 ljudi, medtem ko se je za ponudnika storitev Debitel odločilo približno 24.500 naročnikov. Od začetka septembra lahko uporabniki siste-

ma Mobitel GSM gostujejo tudi v omrežju tajskega operaterja AIS.

FALA - V hidroelektrarni Fala je bila priložnostna slovesnost ob dokončanju del pri prenovi najstarejšega slovenskega 110 kV prenosnega daljnovođa na relaciji Maribor - Slovenska Bistrica - Slovenske Konjice - Selce - Laško. Gre za prenovo 76 let starega daljnovođa v skupni dolžini 63,7 kilometra, ki jo je Eles začel že leta 1996, vendar so zaradi pomanjkanja sredstev gradbeno dela končali decembra 1998, letos pa so izvedli še zadnje tehnične preizkuse in pridobili ustrezna dovoljenja.

HELSINKI, Finska - Finsko državno nagrado za prevajanje in širjenje finske kulture v tujini je za leto 1999 prejela slovenska prevajalka Jelka Ovaska Novak. Ovaska je doslej iz finščine prevedla 12 knjižnih del, med njimi tudi finski narodni ep Kalevala; za to zahtevno in obsežno delo je bila prevajalka leta 1998 v Sloveniji nagrajena s Sovretovo nagrado.

Pisali smo pred 50 leti...

DRUŠTVO SLOVENCEV V MENDOZI

V preteklem mesecu je tuk. slov. življ. napravil velik korak v graditvi naše skupnosti. V nedeljo, 21. avgusta smo imeli ustanovni občni zbor Društva Slovencev v Mendozi.

Vključ vsem težavam smo ustanovili društvo, ki naj zbira, podpira in vzgaja našo slovensko skupino v mendoški pokrajini, ki sedaj šteje že nad 300 priseljencev.

Na ustanovnem občnem zboru so javno in glasno izpovedali, da žele z Društvom Slovencev v Buenos Airesu tesno povezati vse protikomunistične Slovence v Argentini v slogi in edinosti.

Pri volitvah je bil izvoljen za predsednika ravnatelj Marko Bajuk. Od ostalih odbornikov so prevzeli Pavel Božnar mesto podpredsednika, Janez Triler mesto tajnika, Franc Štern mesto blagajnika, Onušič Anton in Jože Bajda pa obe odborniški mesti. G. Ivan Caserman je kot dušni pastir Slovencev v Mendozi stalni član odbora. Tričlanski nadzorni odbor tvorijo: stavbe-

nik Karel Kavka, Emil Stumberger in Ernest Hirschegger.

DRUŠTVENI VESTNIK

Društvo Slovencev opozarja slovenske družine, da je treba po tukajšnjih predpisih novorojenčke prijaviti pristojnemu občinskemu uradu (registro civil) v osmih dneh po rojstvu. Kdor opusti prijavo v tem času, mora plačati kazen.

SLOVENSKI IZSELJENSKI ODER

Cerkvena dvorana Ciudadela
Sobota, 8. oktobra in nedelja, 9. okt.:

Jurčič - Govekar:

„DESETI BRAT“

Narodna igra v 5. dejanjih

Režiser: S. Jerebič

Scenograf: V. Petkovšek

Vstopnice v predprodaji:

Ramos Mejía, Alvarado 350

Svobodna Slovenija, št. 38;
22. septembra 1949

Slovenija moja dežela

Zlatorog

Zlatorog je v ljudskem predstavnem svetu beli gams z zlatimi rogovi, vodnik belih koz, ki so se v varstvu Belih žena pasle po gorah.

Pripovedka o Zlatorogu je taka: Dolina Triglavskih jezer in Komna v Julijskih Alpah sta bili nekoč planinski raj, v njem so bivale do ljudi prijazne Bele žene. Vendar pa se nihče ni smel približati njihovim bivališčem. Vsiljivce so s proženjem kamenja pregnale njihove bele koze, ki so se pasle po grebenih nad Soško dolino. Vodil jih je Zlatorog. Če bi ga kdo rnil, bi iz njegove krvi zrasel čudežni balzam ali triglavska roža, in ko bi ranjeni Zlatorog použil en sam njen list, bi na mah ozdravel. Njegovi zlati rogovi so bili ključ do zakladov, ki jih je večglava kača varovala v gori Bogatin.

Edini, ki se je lahko povzpel na najvišje vrhove pogorja, je bil trentarski lovec, ki je imel v vasi lepo dekle. Laški trgovci so skušali z zlatom premotiti dekle. Trentarskemu lovcu je zato dekle očitaloče posmehovalo. Lovec je, prizadet zaradi takšnega vedenja, odšel. Na poti se mu je pridružil

Zeleni lovec, ki ga je nagovoril, da bi uplenil Zlatorogu roge in prišel do zakladov. Še isto noč sta odšla v gore in žival zalezala. Fantova krogla je zadela Zlatoroga, hudo ranjen se je gams zvelkel na ozko skalno polico, ki se je nehvala v nedostopni steni. Zeleni lovec pa ga je priganjal, naj ukroti Zlatoroga, še preden použije čudežno triglavsko rožo, ki bo zrasla iz njegove krvi. Medtem pa se je Zlatorog že okrepčal z njo in poživilen pridivjal zasledovalcema naproti. Rogovi so se mu svetili v soncu čudoviteje kakor kdaj prej. Oslepel je pogledal lovec v brezdanjo globino, že je omahnil, izgubil je tla pod nogami in treščil v prepad. Medtem se je dekle bridko kesalo zaradi svojega ravnanja, potrto je čakalo, da se lovec vrne. Toda šele ko so valovi Soče narasli od topečega se snega, je priplavalo po reki truplo Trentarskega lovca. Pastirji pa so poleti namesto pašnikov našli pusto skalno pokrajino, kajti Zlatorog jih je v svojem srdi razril. Še danes je videti v skalnih tleh odtise njegovih rogov. Bele žene pa so kraj za vedno zapustile.

DRAGA 99

Matija Ogrin, literarni komparativist in urednik knjižne zbirke Tretji dan, je govoril o Slomšku in vprašanih sodobne slovenske kulture. Po njegovem mnenju sta bili za škofa Slomška zavest narodne pripadnosti in vera globoko povezani. Slomšek je to povezavo tudi teološko utemeljil, saj je bil po njegovem stališču narod božje stvarstvo, tako da je bil denimo izredno oster do tistih, ki so se takrat oddaljevali od slovenstva in se približali takrat dominantnemu nemštvu („nemškutarjev“), saj, je trdil, kdor odpade od naroda odpade potem tudi od vere. Od tu npr. velika Slomškova skrb za negovanje slovenskega jezika, ki je bil takrat primarnega pomena za ohranitev narodne identitete. Ravno tako sta bili za Slomška neločljivo povezani vera in kultura, tako splošna oz. ljudska kultura kakor tudi elitna kultura.

Pred dopoldanskim predavanjem je bila tradicionalna maša za udeležence Drage, ki

jo je daroval škof vikar za slovenske vernike v Gorici msgr. Oskar Simčič.

„Nobena nova država, ki je v zadnjih letih nastala na pogorišču nekdanje skupne države Jugoslavije, ne izpolnjuje temeljnega pogoja demokratične države, ki je v priznanju posameznika. Tega ne izpolnjuje niti Slovenija“, je 5. septembra poudaril zgodovinar Vasko Simoniti. Predavanja z naslovom Med zgodovino in sedanostjo sta se udeležila tudi predsednika SKD Lojze Petrlje in SDS Janez Janša. Peterle se je vključil v razpravo in zatrdil, da v Sloveniji še vedno vlada kontinuiteta, a je treba nadaljevati po poti soočanja s preteklostjo.

Po mnenju Simonitija so se z demokratizacijo Slovenije bivši zmagovalci in premaganci sicer enakopravno vključili v življenje nove države, a z različnimi izhodišči. Prišlo je do transformacije bivše politične elite, ki noče deliti z drugimi, tako da se spet širijo strah in negotovost.

Mali oglasi

TURIZEM

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva
hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82

H. Yrigoyen 2742 - San Justo
ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15.
do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402- Tel. 4382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika
Knavs - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16
do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital -
Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B,
Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 4613-1300

Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik.
Vsak dan od 15 do 20 ure. Hipólito Yrigoyen 2548,
2° of. 4, San Justo. Tel. 4482-5624.

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več
kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin
izdelave. Padre Castañer 366 - B1708BYD Morón
Tel.: 4696-8842 - E-mail: vivodtine@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Kvalitetno razvijanje
fotografskih filmov: 36 posnetkov 10x15 \$ 10.-
Garibaldi 2308 - B1753GWN Villa Luzuriaga - Tel.:
4659-2060 - E-mail: marko@pinos.com

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 -
B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 -
B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438.
Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos
Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do
petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska
Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob
sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do
12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS -
Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias -
Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah
od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom
(pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uraduje
ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do
11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski
dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uraduje ob
četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11.
ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4.- za enkratno
objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

Obvestila

SOBOTA, 25. septembra:

Redni pouk Slovenskega srednješol-
skega tečaja ob 15. uri v Slovenski hiši.

„Poslovilni koncert“ Mladinskega
pevskega zbora San Justo v Našem
domu ob 20.30.

NEDELJA, 26. septembra:

Mladinski dan v Slovenski vasi.

V Barilochah smučarske tekme na
Catedralu.

SOBOTA, 2. oktobra:

Redni pouk Slovenskega srednješol-
skega tečaja ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 3. oktobra

V Našem domu v San Justo 43.
obletnica s celodnevni programom.

Obletnica pri Svetogorski Mariji.

SREDA, 6. oktobra:

Redni sestanek Zveze slovenskih
mater in žena v Slovenski hiši ob 17.
Razgovor o gospodinjstvu.

NEDELJA, 10. oktobra:

Prvo sveto obhajilo v slovenski cer-
kvi Marije Pomagaj.

SOBOTA, 16. oktobra.

Tombola v San Martinu.

43. OBLETNICA NAŠEGA DOMA

v nedeljo 3. oktobra 1999

08,00 slovesna sv. maša ob 50 letnici prve slovenske
maše v okraju ter odkritje spominske plošče
pred stolnico

09,30 dviganje zastav in akademija

13,00 kosilo

17,00 začetek kulturnega programa

- pozdrav predsednice: Mici Malavašič-Cassullo
- slavnostni govor: Tone Mizerit
- odrska predstava

VELIKI ODER SVETA

(don Pedro Calderón de la Barca)

V REŽIJI BLAŽA MIKLIČA

- družabna prireditev ob spremljavi
Slovenskega inštrumentalnega ansambla

SLOVENSKI TELEFONSKI IMENIK

bo izšel v začetku prihodnjega leta.

NOVE TELEFONSKE ŠTEVILKE SPOROČITE PISMENO, PO E-MAIL
ALI PO FAXU V NAŠO GLAVNO PISARNO DO

31. OKTOBRA 1999

DO ISTEGA ROKA SPREJEMAMO TUDI BESEDILO ZA
TRGOVSKE OGLASE V IMENIKU.

VEČ INFORMACIJ OSEBNO ALI PO TELEFONU.

S L O G A, Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía

Tel/fax: 4656-6565 - E-mail: sloga@impsat1.com.ar

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

Zgodilo se je v Sloveniji...

DRNOVŠEK V ZDA

Premier Janez Drnovšek se ni mogel
udeležiti slovesnosti v Mariboru, ker je v
nedeljo odpotoval na večdnevni obisk v
ZDA, kjer bo v petek v New Yorku nagovo-
ril udeležence 54. zasedanja Generalne
skupščine ZN, imel več dvostranskih
srečanj, med drugim z generalnim sekretar-
jem ZN Annanom, predaval pa bo tudi na
več ameriških univerzah. V New York bo za
njim prispel tudi zunanji minister Boris
Frlec, ki se bo udeležil splošnega dela
razprave tokratnega zasedanja generalne
skupščine ZN in sodeloval na odprti seji
Varnostnega sveta.

IMENOVAN PO SLOVENSKEM DUHOVNIKU

V francoskem mestu Freyming Merle-
bach so pred dnevi imenovali trg po slo-
venskem duhovniku, msgr. Stanku Grimsu,
ki je med leti 1935 in 1995 deloval v
francoskih pokrajinah Alzaciji in Loreni ter
pomembno prispeval k ohranitvi tamkaj-
šnje slovenske skupnosti. Slovesnosti ob
imenovanju trga so se udeležili številni vi-
soki slovenski predstavniki, med drugim
državna sekretarka v zunanjem ministrstvu
Mihaela Logar, slovenski veleposlanik v
Franciji Jožef Kunič, slovenski metropolit
in nadškof Franc Rode ter predstavniki slo-
venskih društev v Franciji. Na priložnost-
nem koncertu sta nastopila slovenski pev-
ski zbor Jadran in kvintet Triglav.

SEJE PARLAMENTA PREK INTERNETA

Sedaj bo mogoče neposredno spremlja-
ti seje državnega zbora tudi po internetu.
Poleg neposrednih sej bo na spletnih stra-
neh DZ mogoče najti tudi magnetografske
zapiske in posnetke aktualnih odprtih sej.
Telekom je zagotovil 100 sočasnih dosto-
pov na svojem strežniku, prispeval pa je
tudi vso komunikacijsko opremo. Naslov
domačih strani DZ je www.dz-rs.si Na njih
je mogoče dobiti podatke o predsedniku,
podpredsedniku in sekretarju DZ. Podobno
so izdelane tudi zbirke delovnih teles, pos-
lanskih skupin in služb, ki prav tako omo-
gočajo neposredni dostop prek elektronske
pošte. Novost na spletnih straneh so še
sklici sej in besedila predlogov zakonov.

JELINČIČ PROTI MALTEŠKIM VITEZOM

Vodja poslanske skupine Slovenske na-
cionalne stranke Zmago Jelinčič vlado v
pisnem poslanskem vprašanju sprašuje,
kako bo ukrepala proti državnim uslužben-
cem in visokim državnim funkcionarjem, ki
so 8. septembra letos postali člani
Malteškega viteškega reda, za katerega „je
znano, da je direktno podrejen Vatikanu“.

Temeljna naloga tega reda je širjenje
krščanske vere in obramba le-te, kar je po
Jelinčičevem mnenju v nasprotju z laično
državo, kot je Slovenija. Malteški vitezi in
malteške dame najprej prisežejo zvestobo
Vatikanu in šele potem svoji državi, če ji
sploh, saj je mogoče priseči zvestobo le eni
državi, da ne pride do kolizije interesov,
piše Jelinčič in poudarja, da je „logična
posledica sprejetja v Malteški viteški red
prenehanje funkcije v državni upravi.“

SPOMINI JOŽETA STRGARJA

Nekdanjemu ljubljanskemu župan Jože-
tu Strgarju so pri celjski Mohorjevi družbi
izdali knjigo z naslovom Od vrtnarja do
župana. Strgar se v knjigi s spomini vrača v
mladost in leta dozorevanja, popisuje pa
tudi svoje županovanje v slovenskem gla-
vnemu mestu v burnem obdobju demokra-
tizacije in državno politične osamosvojitve.
Spremnno besedo v knjigi je napisal Janez
Gradišnik, opremil pa jo je Janez Suhadolc.

KOMISIJA DZ NA ŠVEDSKEM

Delegacija komisije državnega zbora za
odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu
se je v soboto, 18. t.m. udeležila Slovenskih
kulturnih dnevo in praznovanja 25. oblet-
nice Kulturnega društva Slovenija v Olofs-
troemu na Švedskem. Prireditev je poteka-
la pod pokroviteljstvom krovne organizaci-
je Slovenske zveze na Švedskem in društva
Slovenija iz Olofstroema.

DR. VITAL AŠIČ

Odvetnik

Paraná 830, 5 nadstr. CAPITAL FEDERAL
Carlos Pellegrini 1417, MARTINEZ
(Prov. Bs. As.)

PRIJAVE NA: Tel./Faks: 4798-5153

(vsak dan od 17. do 20. ure)

E-MAIL: asic@interar.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

21. septembra 1999

1 dolar 189,01 SIT tolarjev

1 marka 100,60 SIT tolarjev

100 lir 10,16 SIT tolarjev

Spet je pristavsko družino odela žalost. Bog je k sebi poklical
po zasluženju plačilo enega od stebrov naše skupnosti

g. Nandeta Češarka

USTANOVNEGA ČLANA PRISTAVE
IN DOLGOLETNEGA ODBORNIKA

Gospe Magdi in hčerkam naše iskreno sožalje.
Vsem članom ga priporočamo v molitev

Odbor Slovenske Pristave